

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 218. szám

Ára: 70 fillér

Kedd, 1968. szeptember 17.

Amit elvett az aszály, Két csata pótolta a nyárutó

Megkezdődött az őszi hajrá a földeken. Tart a szüret, a kukoricatörés, a cukorrépaszedés, s egyre nagyobb ütemben halad a vetés. Szállítják a fűszerpaprikát, sokszázezer mázsányi lédustakarmány kerül ezekben a napokban a kazlakba.

A nyáreleji rossz terméskilátásokat a legtöbb szövetkezetben helyrehozta az esős, párás augusztus, a szép nyárutó. A *tiszaszigeti Búzakalász Tsz.-ből* például már a cukorrépát is elszállították, 270 mázsa termett holdanként, s ez még aszály nélkül is kifogástalan termés. Molnár Imre főagronómus örömmel mutatta be a széles nagy szövetkezeti hárt. Van már zöldvetésük is. Szépen, buján kelt ki az elsőként vetett őszi takarmánykeverék. Földben van az őszi árpa és a kétszeres szemestakarmány legnagyobb része. Összesen 850 holdon fejezték be mostanára a talajmunkát a kalászosok alá. Ezekben a napokban a legtöbb munkát itt is a fűszerpaprika betakarítása adja. Igen jól fizet. Az első szedés holdanként megközelítette a 15 mázsát. Remélik, a gazdák, hogy végülis meglesz a 40 mázsa.

Szöregen, az Egyetértés Tsz.-ben Boldog Gyula elnök mondotta el, hogy 12 főle növény termesztésével foglalkoztak az idén, s ezek között egyetlen egy sincs, amelyik „csak annyit” adna, amennyit terveztek belőle. Az utóbbi számbavétel szerint a terven felüli termés értéke eléri Szöregen a 6 millió forintot. Azaz nem 32,5 millió lesz a gazdaság évi bevétele, hanem valahol 39 millió körül alakul majd. Például szemeskukoricából 18 mázsa májusi morzsolt átlagot terveztek, most már bizonyos, hogy meglesz a 22 is. A szöregi szövetkezeti gazdáknak 1750 hold kalászos gabonát kell elvetni az idén, mostanáig 1500 holdon fejezték be a talajmunkát. Közben már készülnek az új gazdasági évre is. 350 hold olyan területen végeztek most bőséges istállótrágyázást, melyre a szövetkezet fennállása óta még nem jutott szervestrágya.

Ujszentivánon a silótakarmányok évi elraktározása most a legfontosabb. Balla Pál, a Magyar–Csehszlovák Barátsági Tsz elnöke mondotta el, hogy mintegy 12 ezer mázsa lédustakarmányt kell ezekben a napokban feldolgozni. Örömkre szolgál, hogy szerencsésen elmúltak a nyári nyomasztó gondok, kielégítő lesz a közös állatállomány téli ellátása.

A **balástyai Alkotmány Tsz** gazdái „becsapták” a dohányt. Régi tapasztalat szerint ugyanis minden háromholdnyi dohányhoz szükséges egy pajta, s most az idej példátlanul nagy termésnek talán a fele sem fér be a pajtákba. A szokásosnál hónapokkal előbb kell megkezdenni a gyárnak a termés átadását, hogy szabaduljanak



Balástyai dohánypajta, amit „kinőtt” a termés

a pajták, s még az őszi fagyok előtt fedél alá kerüljön a termés utója is. Az Alkotmány Tsz köztudottan igen gyenge futóhomok-talajon gazdálkodik. Ennek ellenére itt is bőséges most az őszi szálstakarmány-termés. „Befutottak” a másodvetések. Több helyről is gépeket kellett bérelni, mert a sajátjaik nem győzik a munkát a betakarításban.

A **szegedi termelőszövetkezetek** ugyancsak a legjobbak között startoltak az őszi munkákban. A szegedi határban 3300 hold őszi kalászos gabonát kell majd elvetni, s a terület 55 százaléka máris teljesen készen várja a vetőgépeket. Csúpan azért nem vetettek eddig még nagyobb területeken, mert saját tapasztalataik alapján úgy ítélik a gazdák: korai még. A **Ha-**

ladás Tsz.-ben törlik a kukoricát, a többi gazdaságokban még az előkészületeknek tartanak. Hovorka István, a megyei jogú városi tanács vb mezőgazdasági és élelmiszeri osztályának vezetője mondotta el: ellenkezőleg azzal, amit vártunk Szegeden is, jó lesz a kukoricatermés. 20–50 mázsa között várható a májusi morzsolt átlag. A **Felszabadulás Tsz** tábláin beérte a rizs, készülnek a 400 holdnyi termés aratására, 12–14 mázsa holdankénti átlagot ígérnek a parcellák, s nem elégedetlenek a gazdák.

Általános most a vélemény a földművelő emberek körében: amit elvett az aszály, visszahozta a szép nyárutó. Ám nem mindenkinek, csak azoknak, akik kezdettől fogva derekasan megküzdöttek az időjárás gonoszságaival.

Dél-Vietnamban a legutóbbi 24 óra alatt lezajlott harci cselekmények közül a legjelentősebb két összecsapás volt, az egyik Hoi An város közelében, mintegy 28 kilométernyire délre Da Nang-tól. A hírügynökségi jelentések által az utolsó hónap leforgása alatt legnagyobb csatának minősített harcban a dél-vietnamiak 17 halottat vesztek és 41 katonájuk sebesült meg. A felszabadító hadsereg tűzérése két 122 milliméteres rakétát lőtt Da Nang-ra, amelyek közül az egyik a dél-vietnami csapatok főhadiszállásának közelében esett le Da Nang belvárosában.

A másik csata színhelye a Mekong deltájában fekvő Kien Hoa tartományban volt, ahol az amerikaiak folyami csónakokon szállított megerősítést küldtek a hazafias erőkkel harcbanálló egységeiknek. Néhány óras harc után a hazafias erők végül visszavonultak a szárazföld belsejében levő rizsföldekre.

Amerikai és dél-vietnami katonaság, amely fokozott igyekezettel őrizi Saigont a szabadságharcosok várható offenzívájával szemben, hírügynökségi jelentések szerint vasárnap mintegy 27 tonna lőszerkészletet talált különböző rejtékhelyeken a főváros körül.

A kambodzsai határ közelében levő Loc Ninh térségében öt nappal ezelőtt megkezdődött hadműveletek során szombat este használhatatlanná vált a Loc Ninh-i repülőtér kifutópályája.

Mint a VNA hírügynökség jelenti, szeptember 11-én, 12-én és 13-án a dél-vietnami hazafiak elleni harcban Tay Ninh tartományban több mint 400 amerikai katonára esett el.

Szakszervezeti találkozó

Szeptember 15-én Budapesten, Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, Magyarország, az NDK és a Szovjetunió szakszervezeti központjainak vezetői találkoztak Renato Bitossival, az SZVSZ elnökével, és Pierre Gensous-sal, az SZVSZ főtitkárhelyettesével, és tájékoztatták őket a hat ország szakszervezeteinek szeptember 14-én folytatott megbeszéléséről és az azon elfogadott nyilatkozatról. (A nyilatkozatot a 2. oldalon ismertetjük).

A hat szakszervezeti köz-

pont és az SZVSZ képviselői konzultációt folytattak azokról a feladatokról, amelyeket közös erővel, az SZVSZ aktivistáinak fejlesztése érdekében kell megoldani.

Az SZVSZ és a hat szocialista ország szakszervezeti központjainak képviselői megerősítették azon elhatározásukat, hogy hozzájárulnak a világ valamennyi szakszervezete közötti testvéri kapcsolatok és együttműködés fejlesztéséhez és erősítéséhez, a proletár internacionalizmus elvei alapján. (MTI)

Szegedi pártmunkás-delegáció utazott Odesszába

Az Odessza városi pártmunkásdelegáció ez év nyári látogatásának viszonzásaképpen az Ukrán Kommunista Párt Odessza városi bizottságának meghívására tegnap, hétfőn Szeged városi pártmunkás küldöttség utazott hétnapos baráti látogatásra Szeged szovjet testvérvárosába. A küldöttség vezetője **Deák Béla**, a Szeged városi párt-végrehajtóbizottság tagja, a városi pártbi-

zottság osztályvezetője. Tagjai: **Balassy Sándor**, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat MSZMP üzemi bizottságának titkára és **Liptai Veronika**, a Minőségi Cipőgyár szegedi gyáregysége MSZMP csúcsbizottságának titkára, a Szeged városi pártbizottság tagjai, valamint **dr. Komáromi László**, a Szeged városi pártbizottság osztályvezetője.

Százmillióos üzletek az őszi vásáron

A Budapesti Őszi Vásár eredményét összegezve a Hungexpo vezetősége megállapította, hogy az érdeklődés igen nagy volt, a 11 nap alatt csaknem félmillióan tekintették meg a magyar ipar és kereskedelem sokfajta termékét. A vásárt a legtöbben szeptember 15-én, vasárnap

keresték fel, ezen a napon 79 300 látogatója volt a BÖV-nek. A Magyar Nemzeti Bank kimutatása szerint a vásárlátogatók több mint 20 millió forintot költöttek.

A Budapesti Őszi Vásár alkalmából az ipar és a kereskedelem több százmillió forintos üzletet kötött.

„Elfogult” epilógus

Ha elfogult vagyok — s mi más lehetnék, ha szegedi iparról van szó —, a tegnap zárult Budapesti Őszi Vásárról akkor is csak két idevalósi kiállítót tudok felsorolni. A legteljesebb még az élelmiszeripar volt, mindhárom jelentős üzeme: a konzervgyár, a paprikafeldolgozó és a szalámiagyár is képviseltette magát termékeivel. A textiliparból — a Pamutnyomóipari Vállalat révén — egyedül a textilművek, a szövetkezeti iparból a Tömegcikk Ktsz és a Szerszámkovács Ktsz, a magánkisiparból özv. Bárkányi Istvánné papucsos állította ki áruát. És több senki.

A vásár egyik sajtótájékoztatóján nagyon világosan elmondták, hogy két okból lehetett erről a „találkozóról” távolmaradni. Az egyik: ha az illető üzem főképpen exportra termel, vagy ha gyártmányai már egyébként is le vannak kötve a kül- vagy belföldi piacokon. A Minőségi Cipőgyár miért húzta volna el a mézesmadzagot a vásárlók orra előtt, úgysem tud annyi cipőt gyártani, hogy a hazai keresletet teljes egészében fedezze. A másik ok: sok vállalat nem ismerte még fel, hogy az új gazdasági mechanizmus körülményei között nem érdemes tovább begubózni, s kihagyni egy olyan kitűnő alkalmat a kereskedelemmel és a vásárlóközönséggel való közvetlen véleménycserére, mint amelyet ez az őszi vásár nyújtott. Mentség persze akad: későn tudták meg, hogy lesz ez a vásár, nem bírták előteremteni hirtelenjében a részvételhez szükséges anyagi eszközöket.

Igy messziről nehéz eldönteni, melyik szegedi üzem miért maradt távol? A részvétel különben is önkéntes volt. De hogy nem hétnek, hanem tizenhétnek kellett volna ott lennie, az bizonyos. Hogy csak néhány példát vegyünk: a Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat, a Fémfeldolgozó és Finommechanikai Vállalat, az Április 4. Cipész Ktsz, a Felszabadulás Asztalos és Kárpitos Ktsz is közszükségleti cikkeket gyárt! S még folytathatnám sorukat. Miskolcra a tervező intézet is vette magának a fáradságot, hogy kiállítsa munkáit, ilyen széles körben, az ország nyilvánossága előtt mutassa be szellemi termékeit.

Mivel elfogult vagyok, mégpedig Szeged ipara mellett, bánt az aktivitás hiánya, a részvétlenség. Az sem tetszett már, hogy a Kiváló Aruk Fórumának tavaszi pályázatára mindössze egy szegedi üzem nevezett be. S most majd szorongva lesem, hogy az őszi pályázat mit hoz? Egyszer már rá kellene kapcsolni itt, nálunk is, ez a dolog végső soron zsebbe vágó! Az él meg a piacon, aki nemcsak gyártja termékeit, hanem meg is ismerteti, meg is szereteti a vásárlókkal, s ha kell, hozzá is igazítja őket kívánságaikhoz, igényeikhez.

FEHER KÁLMÁN



Árvíz

Angliában

Több mint 40 órás szüntelen felhőszakadás következtében óriási méretű árvíz öntötte el az Anglia délkeleti sarkán elterülő megyéket. A pusztítás kiterjed London több elővárosára. A Themze torkolata környékén forgószél vonult végig. Hoo, Waincott és Chattenden falvakon, háztetőket ragadott el, fákat szaggatott ki tövestől és gazdasági épületeket döntött romba. Kentben az utakat tönkretévő földcsuszamlások súlyosbították a helyzetet.

A délkelet-angliai árvíz eddig legalább három halálos áldozatot követelt, s meg nem erősített jelentések szerint egy asszonyt gépkocsijával együtt elsodort az ár Surrey megyében.